

Per a tots el bebès.

K.

Per a la Mila, petita cérvola, que has entrat a les nostres vides i ets una felicitat increïble.

S.L.

© Ediciones Jaguar, 2016
C/ Laurel 23, 1º. 28005 Madrid
www.edicionesjaguar.com

©Traducció: Anna Gasol

© Flammarion, 2016
Éditions Flammarion – 87, quai Panhard-et-Levassor, 75647
Paris Cedex 13
www.editions.flammarion.com

ISBN: 978-84-16434-69-5
Depòsit legal: M-XXXXX-XXXX
IBIC: YBCS

RESERVATS TOTS ELS DRETS

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, només pot realitzar-se amb l'autorització dels seus titulars, llevat de les excepcions previstes per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos -www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra.

BAMBI

Text de Kochka,
adaptat de Felix Salten

Il·lustracions
de Sophie Lebot

miau

El Bambi va néixer a començaments de l'estiu entre uns arbusts, damunt un llit de fulles. Era un petit cérvol que tremolava damunt les seves potes dèbils. La seva feliç mare netejava amb la llengua la seva pell de taques blanques.

Ben aviat, el Bambi va fer les primeres passes al bosc tot seguint la seva mare pels caminois. Hi havia tantes coses per a descobrir! L'aroma dolç de les flors i la suavitat de l'herba i les fulles. El brunzit de les abelles i la fiblada de les espines. El vol lleuger de les papallones.

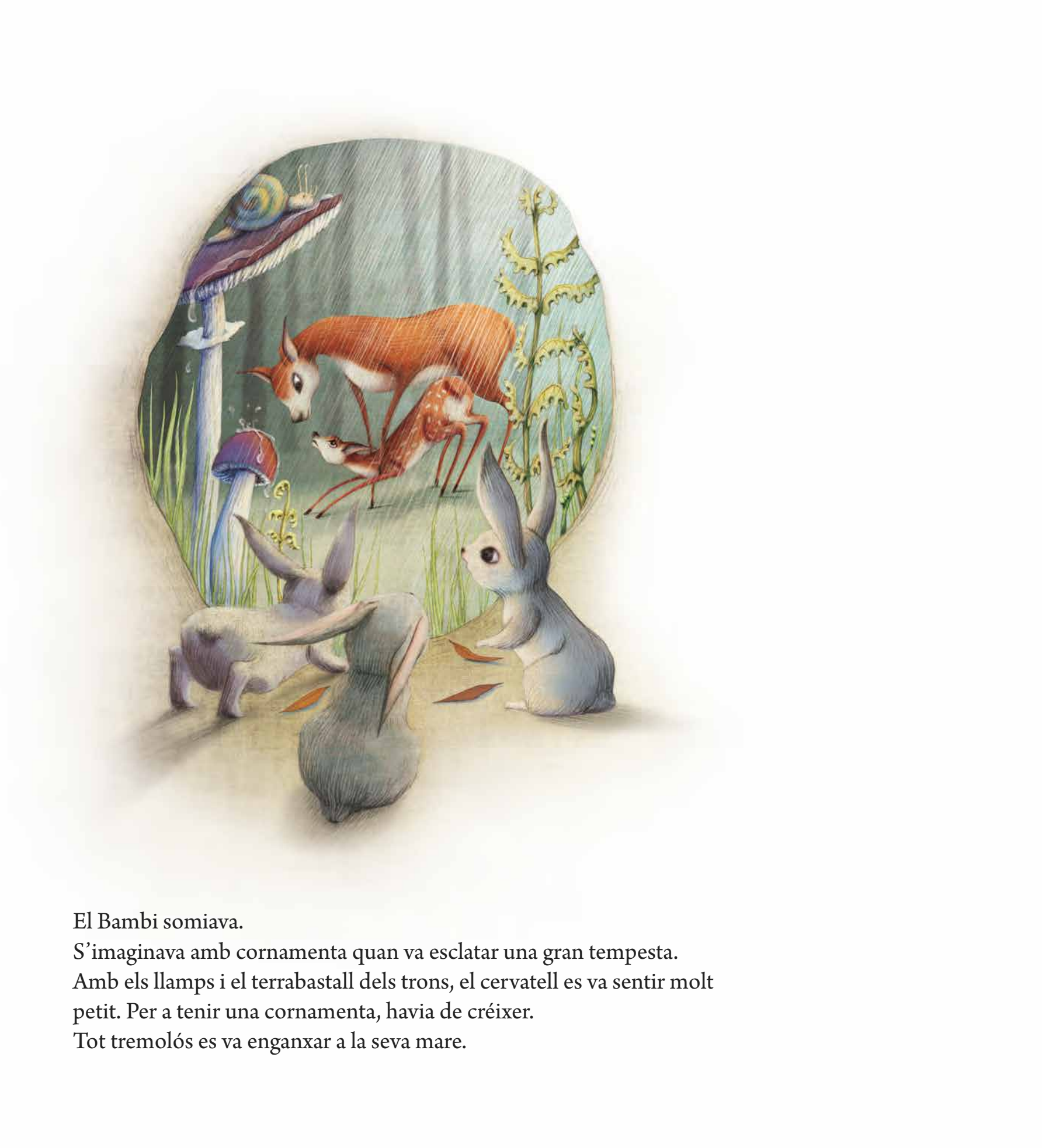
Un matí, la seva mare el va dur a una bonica clariana.
Allà hi havia dos cervatells més: la Faline i el seu germà Gobo.
Al Bambi li va agradar molt córrer amb ells.
De tant en tant, tot jugant, es creuaven amb llebres,
saltamartins i eriçons.
Era fantàstic córrer per entre els raigs de sol...
Malgrat que les seves mares repetien sense parar:
—No os allunyeu!
Torneu de seguida si us cridem!
Compte, podríeu trobar-vos en perill!
—Perill? Què és? —va preguntar el Bambi.
—És quan has de fugir i córrer i córrer! —va dir la Faline.
—I tens molta por —va dir el Gobo.

Lavors, el Bambi va entendre que pertanyia a la gran família
del cérvols. Quan passejaven tot junts, formaven un ramat.

Un dia que era amb la seva mare, es va creuar amb uns cérvols amb cornamenta al cap; era com si duguessin una corona.
La seva mare va dir amb orgull:
—El teu pare és amb ells. Quan siguis gran, si encara ets viu, t’hi assemblaràs.

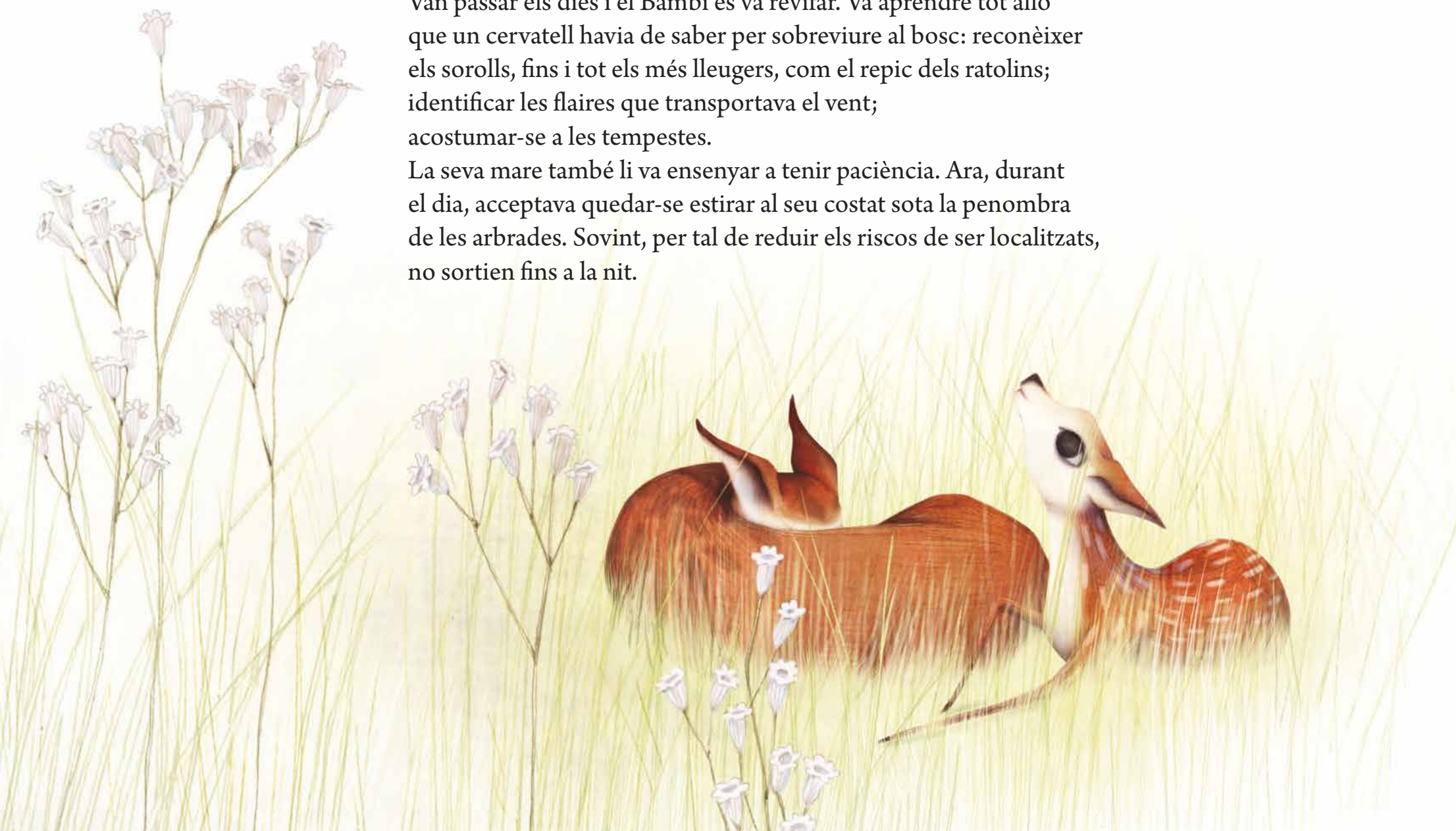

El Bambi somiava.
S’imaginava amb cornamenta quan va esclatar una gran tempesta.
Amb els llamps i el terrabastall dels trons, el cervatell es va sentir molt petit. Per a tenir una cornamenta, havia de créixer.
Tot tremolós es va enganxar a la seva mare.

Van passar els dies i el Bambi es va revifar. Va aprendre tot allò que un cervatell havia de saber per sobreviure al bosc: reconèixer els sorolls, fins i tot els més lleugers, com el repic dels ratolins; identificar les flaires que transportava el vent; acostumar-se a les tempestes.

La seva mare també li va ensenyar a tenir paciència. Ara, durant el dia, acceptava quedar-se estirar al seu costat sota la penombra de les arbrades. Sovint, per tal de reduir els riscos de ser localitzats, no sortien fins a la nit.

Al final de l'estiu, el Bambi s'havia fet gran; la pell s'havia tornat bruna. Si demanava una carícia, de tant en tant la seva mare replicava: —Ja no ets un bebè, Bambi! De vegades he de marxar sola! Has d'aprendre a estar sol!